

o znanila

TELO IN DUŠA - OD VIDNEGA K NEVIDNEMU

Veliki šmaren je zares velik praznik, ker nas povezuje z resničnim življenjem, za kakršno smo ustvarjeni. V kaj smo poklicani, nam nazorno razkriva Devica Marija, ki je ta cilj že dosegla, ko je bila kot prva za svojim Sinom z dušo in telesom vzeta v nebesa, kakor iz pisma apostola Pavla beremo pri praznični maši: »Kristus je vstal od mrtvih, prvenec tistih, ki so zaspali. Kakor namreč v Adamu vsi umirajo, tako bodo tudi v Kristusu vsi oživiljeni. Vsak pa na svojem mestu: kot prvenec Kristus, potem tisti, ki bodo Kristusovi ob njegovem prihodu« (1 Kor 15,20.22-23). Praznik nam govori o povezanosti neba in zemlje, časa in večnosti, duše in telesa, posameznika in skupnosti. Brez prave pozornosti do materialnega sveta, do človekove telesne pojave in do oprijemljivih dogodkov okrog sebe se drugi in tudi mi sami lahko izgublamo v neki lažni duhovnosti domišljjskega, virtualnega sveta. Nismo se več sposobni med seboj pogovarjati in še manj sporazumevati. Govorjenje postaja brez pomena, ker besede ne zajemajo več ne resničnosti ne konkretnih dogodkov okrog nas. Ni več mogoče graditi globokih medsebojnih odnosov, ker konkreten človek poleg nas ni več pomemben, tudi nismo več zmožni zaznavati svojih resničnih potreb, šteje samo počutje in zadovoljitev trenutnih želja. Ali v tem pogledu ne prepoznamo nečesa, kar ustreza duhovnemu stanju Slovenije in Evrope? Zato je tako blagodejno, da je praznik Marijinega vnebovzetja v avgustu naš najpomembnejši praznik, ko vsi skupaj s posvetitvijo sebe in vsega slovenskega naroda Mariji, gradimo globok osebni odnos do Marije kot vzorec in temelj vseh drugih medsebojnih odnosov. Marija, z dušo in telesom vzeta v nebesa,

nam razodeva, kako pomembno je, kaj sami v času svojega bivanja na zemlji kot duhovno-telesna bitja delamo. »Vsi se moramo namreč prikazati pred Kristusovim sodnim stolom, da bo vsak prejel glede na to, kar je v telesu storil, ali dobro ali slabo« (2 Kor 5,10).

J. D.

ŽUPNIJA
LJUBLJANA
POLJE

DEVICA MARIJA V POLJU





20. avgust - BERNARD

Rodil se je leta 1090 visokemu burgundskemu plemiču na gradu Fontaines pri Dijonu. Bil je izredno bister, živahen in lep in vsi so mu napovedovali sijajno prihodnost. Sprva je živel bolj posvetno, potem pa se je ob spominu na mater, ki jo je zgodaj izgubil, zresnil. Ko mu je bilo dvaindvajset let, je sklenil, da bo služil le Bogu. Na okolico je imel tak vpliv, da so njegovemu zgledu sledili štirje bratje in 30 drugih plemičev. Leta 1112 so potrkali na vrata strogega samostana Citeaux (latinsko Cistercium – od tod ime reda cistercijani). Življenje tukaj je bilo trdo: šest ur na dan molitev, šest ur fizično delo, šest ur duševno delo, šest ur spanje. Ko je Bernard omahoval, se je spodbujal: »Bernard, čemu si prišel?« Bernard in tovariši so redovno življenje vzeli zares, kar je pritegnilo mnoge posnemovalce. Kmalu so ustanovili dva nova samostana. 25-letni Bernard je tako postal opat. Umrl je 20. avgusta 1153 v Clairvauxu. Za svetnika je bil razglašen leta 1174. 1830 mu je bil podeljen naslov cerkvenega učitelja.

MARIJINO VNEBOVZETJE - VELIKI ŠMAREN, 15. avgust

Zaslužni papež Benedikt XV. je o velikem šmarnu dejal: »15. avgusta obhaja Cerkev najpomembnejši Marijin praznik v liturgičnem letu: Marijino vnebovzetje. Na koncu svojega zemeljskega življenja je bila Marija z dušo in telesom vzeta v nebesa, torej v slavo večnega življenja, v polno in popolno občestvo z Bogom.

Častitljivi papež Pij XII. je 1. novembra 1950 slovesno razglasil to dogmo. Formulacija dogme pravi takole: 'Na ta način je vzvišena Božja Mati, nedoumljivo združena z Jezusom Kristusom od vekomaj z eno samo odločitvijo vnaprejšnje izvolitve, brezmadežna ob svojem spočetju, čista Devica v svojem Božjem materinstvu, velikodušna tovarišica svojega Božjega Odrešenika, ki je prispela do konca z zmago nad grehom in njegovimi posledicami in kot krono vseh posebnih časti dosegla, da je bila obvarovana trohnenja v grobu in premagala smrt, kot njen Sin, bila vzeta z dušo in telesom v slavo Nebes, kjer sije kot Kraljica na desnici svojega Sina, večnega nesmrtnega Kralja.' To je torej jedro naše vere v vnebovzetje: verjamemo, da je Marija kakor Kristus, njen Sin, že premagala smrt in slavi zmago v nebeški slavi s polnostjo svojega bitja, 'z dušo in telesom'!

Marija je naša tolažba in naše veselje. Vsi kristjani smo njeni duhovni otroci, ki jih ljubi, za katere skrbi. Najboljši del, ki ji ne bo vzet, želi deliti z nami. To so nebesa, večna blaženost, kjer sedaj kraljuje povišana nad vse zvezde, kraljica vseh očakov, vseh prerokov in apostolov, in prosi za nas, svoje otroke. O, da bi se tudi mi nekoč na večer svojega življenja prav tako blaženo ločili od tega sveta, dosegli tisto veselje, ki ga Mati Božja, povzdignjena v nebo, sedaj že uživa.

Po: A. M. Slomšek, Marijo ljubijo vsa srca

Marija Vnebovzeta je naša župnijska zavetnica, zato je praznik Marijinega vnebovzetja naš največji župnijski praznik. Tudi letos bo slovesnost pri sveti maši ob 10.00 vodil duhovni pomočnik g. Jožef Drolc, ki je lani obhajal zlato mašo. Pri vseh mašah na praznik bomo obnovili posvetitev slovenskega naroda Mariji. Pogostitev na župnijskem dvorišču po sv. maši ob 10.00 za vse navzoče bo odvisna od epidemioloških razmer in navodil NIJZ ter Slovenske škofovske konference. Pri vseh mašah bo darovanje za cerkev.



V torek, 22. junija 2021, je izšlo sporočilo svetega očeta Frančiška skupaj z videosporočilom, kakor tudi papeževa molitev, za **1. svetovni dan starih staršev in ostarelih**, ki smo ga obhajali na četrto nedeljo v juliju, 25. julija 2021.

Dragi dedki, drage babice!

»Jaz sem s teboj vse dni« (prim. Mt 28,20) je obljuba, ki jo je Gospod dal učencem, preden se je dvignil v nebo, in ki jo danes ponavlja tudi tebi, dragi dedek, draga babica. Tebi. »Jaz sem s teboj vse dni« so tudi besede, ki ti jih kot rimski škof in kot prileten želim nameniti ob tem prvem svetovnem dnevu starih staršev in ostarelih: celotna Cerkev ti je blizu – povejmo bolje, nam je blizu –: skrbi zate, te ima rada in te noče pustiti samega!

Dobro vem, da to sporočilo prihaja k tebi v težkem času: pandemija je bila nepričakovana in besna nevihta, trda preizkušnja, ki je prizadela življenje vseh, ki pa je nam ostarelim prihranila posebno obravnavo, tršo obravnavo. Mnogi med nami so zboleli in veliko jih je odšlo ali pa so videli, kako je ugasnilo življenje njihovih zakoncev, njihovih dragih; preveč jih je bilo predolgo prisiljenih v samoto, osamljenih.

Gospod pozna vsako naše trpljenje tega časa. Blizu je tistim, ki doživljajo boleče izkustvo zavrženosti; do naše osamljenosti – ki jo je pandemija naredila še hujšo – ni ravnodušen. Izročilo pripoveduje, da je bil tudi sv. Joahim, Jezusov dedek, izključen iz svoje skupnosti, ker ni imel otrok; njegovo življenje – kakor življenje njegove žene Ane – so imeli za nekoristno. Gospod pa mu je poslal angela, da ga je potolažil. Ko je žalosten ostal zunaj mestnih vrat, se mu je prikazal Gospodov odposlanec, da bi mu rekel: »Joahim, Joahim! Gospod je uslišal tvojo vztrajno molitev.«[1] Zdi se, da Giotto na eni svojih slovityh fresk[2] prizor postavlja v noč, v eno



Rod Dreher: NE ŽIVITE OD LAŽI

Rod Dreher, ameriški pisatelj, publicist, urednik in novinar, je zbral pričevanja krščanskih pričevalcev in disidentov iz vzhodne Evrope, ki so trdno vztrajali ob preganjanju totalitarnih režimov sovjetskega tipa in preživeli. Naslov knjige je navdihnil poziv Aleksandra Solženicina, ruskega pisatelja, nobelovca in disidenta, ruskemu narodu – tik pred izgonom iz Sovjetske zveze je svoje sodržavljane namreč pozval, naj »ne živijo od laži«. Toda kaj pomeni živeti od laži? To pomeni, je zapisal Solženicin, »sprejemati brez ugovaranja vse neresnice (in vso propagando), v katere so državljani pod državno prisilo privolili (ali jim vsaj niso nasprotovali), če so le hoteli mimo preživeti v totalitarnem režimu«. Trdi totalitarizem nas s terorjem primora, da se odpovemo svobodi svoje vesti..

tistih številnih noči brez spanja, ki so polne spominov, skrbi in želja, ki smo jih mnogi od nas vajeni.

A tudi takrat, ko se vse zdi temno, kot v teh mesecih pandemije, Gospod že naprej pošilja angele, da tolažijo našo osamljenost in nam ponavljajo: »Jaz sem s teboj vse dni.« To govori tebi, to govori meni, to govori vsem. To je smisel tega dneva, za katerega sem želel, da bi se prvič obhajal ravno letos, po dolgi osami in še vedno počasnem okrevanju družbenega življenja: da bi vsak dedek in vsaka babica, vsak starejši človek – posebno tisti med nami, ki so bolj sami – dobil obisk angela!

Včasih bodo imeli obraze naših vnukov, drugič naših domačih, naših starih prijateljev ali tistih, ki smo jih spoznali prav v tem težkem času. V tem obdobju smo se naučili razumeti, kako pomembni so za vsakega izmed nas objemi in obiski, in kako me žalosti, ker ponekod to še vedno ni mogoče!

Bog pa nam pošilja svoje glasnike tudi po Božji besedi, za katero skrbi, da je v življenju nikoli ne pogrešamo. Vsak dan beremo neki evangelijski odlomek, molimo s psalmi, beremo preroke! Gospodova zvestoba nas bo ganila. Sveto pismo nam bo pomagalo tudi razumeti tisto, kar Gospod danes zahteva od našega življenja. On namreč pošilja delavce v svoj vinograd ob vsaki uri dneva (prim. Mt, 20,1-16), v vsakem življenjskem obdobju. Sam lahko pričam, da sem klic, da bi postal rimski škof, dobil, ko sem tako rekoč dosegel starost za upokožitev in sem si že predstavljal, da ne bom mogel več narediti veliko novega. Gospod nam je vedno blizu, vedno, z novimi povabili, z novimi besedami, s svojo tolažbo, vendar nam je vedno blizu. Vi veste, da je Gospod več in ne gre nikoli v pokoj, nikdar. V Matejevem evangeliu Jezus reče apostolom: »Pojdite torej in naredite vse narode za moje učence: krščujte jih v ime Očeta in Sina in Svetega Duha in učite jih izpolnjevati

vse, kar koli sem vam zapovedal« (28,19-20). Te besede so namenjene tudi nam danes in nam pomagajo bolje razumeti, da je naša poklicanost varovati korenine, posredovati vero mladim in poskrbeti za majhne. Dobro poslušajte: kaj je naša poklicanost danes, pri naših letih? Varovati korenine, posredovati vero mladim in poskrbeti za majhne. Ne pozabite tega.

Ni pomembno, koliko si star, če še delaš ali ne, če si ostal sam ali imaš družino, če si babica ali dedek postal že mlad ali bolj v letih, če si še vedno samostojen ali potrebuješ pomoč, saj ne obstaja starost za upokožitev od naloge oznanjevanja evangelija, od naloge posredovanja izročila vnukom. Podati se moramo na pot in predvsem izstopiti iz sebe, da bi začeli nekaj novega.

Tudi zate torej obstaja prenovljena poklicanost v ključnem trenutku zgodovine. Vprašal se boš: kako je to mogoče? Moje moči se izteka in ne verjamem, da bi lahko kaj prida storil. Kako se lahko začnem obnašati drugače, ko pa je navada postala pravilo mojega življenja? Kako se lahko posvetim najbolj ubogim, ko imam že toliko skrbi za svojo družino? Kako lahko razširim pogled, če mi ne dovolijo niti oditi iz prebivališča, v katerem živim? Ali moja osamljenost ni pretežka skala? Jezus sam je slišal takšno vprašanje od Nikodema, ki ga je vprašal: »Kako se more človek roditi, če je star?« (Jn 3,4). To se lahko zgodi, odgovori Gospod, če odpremo svoje srce delovanju Svetega Duha, ki veje, koder hoče. Sveti Duh gre v svobodi, ki jo ima, povsod in dela, kar hoče.

Kot sem večkrat ponovil, iz krize, v kateri je svet, ne bomo izšli enaki: izšli bomo boljši ali slabši. In »Bog daj, [...] da ne bi to bil še eden v vrsti hudih zgodovinskih dogodkov, iz katerega se nismo bili sposobni ničesar naučiti. Da ne bi pozabili starih, ki so umrli zaradi pomanjkanja respiratorjev [...] Da tako velika bolečina ne bi bila zaman; da bi

se predali drugačnemu življenju in bi enkrat za vselej odkrili, da imamo vsi potrebe in smo dolžniki drug drugega, da bi se prerodili vsi obrazi človeštva» (Vsi smo bratje, 35). Nihče se ne reši sam. Dolžniki drug drugega. Vsi smo bratje.

V tej perspektivi bi ti rad povedal, da si potreben, da bi v bratstvu in družbenem prijateljstvu gradili jutrišnji svet: svet, v katerem bomo živeli – mi s svojimi otroki in vnuki –, ko se bo nevihta umirila. Vsi »moramo biti dejaven del rehabilitacije in podpore ranjeni družbi« (prav tam, 77). Med različnimi opomniki, ki morajo podpreti to novo gradnjo, so trije, ki jih bolje od drugih znaš postaviti ti. Trije opomniki: sanje, spomin in molitev. Gospodova bližina bo tudi najbolj krhkim med nami dala novo moč, da se podajo na novo pot po poteh sanj, spomina in molitve.

Prerok Joel je nekoč izrekel tole obljubo: »Vaši starčki bodo sanjali sanje, vaši mladeniči bodo gledali videnja« (3,1). Prihodnost sveta je v tej zavezi med mladimi in starejšimi. Kdo, če ne mladi, lahko sprejme sanje starejših in jih ponese naprej? Vendar je za to treba še naprej sanjati: v naših sanjah o pravičnosti, miru, solidarnosti se skriva možnost, da bodo naši mladi imeli nova videnja in bomo lahko skupaj zgradili prihodnost. Potrebno je, da tudi ti pričaš, da lahko prenovljeni izidemo iz doživetja preizkušnje. Prepričan sem, da ne bo edina, saj si jih v svojem življenju imel že veliko in ti je uspelo priti iz njih. Iz tistega doživetja se nauči, da boš tudi sedaj prišel iz preizkušnje.

Sanje so zaradi tega prepletene s spominom. Mislim na to, kako dragocen je boleči spomin na vojno in koliko se lahko novi rodovi iz njega naučijo o vrednosti miru. In to moraš posredovati ti, ki si doživel bolečino vojne. Spominjanje je resnično poslanstvo vsakega starejšega človeka: spominjanje in prinašanje spomina drugim. Edith Bruck, ki je preživela dramo šoaha, je dejala, da »je

celo razsvetliti eno samo vest vredno truda in bolečine, da se ohrani spomin na tisto, kar je bilo«, in nadaljuje: »Spominjati se zame pomeni živeti.«[3] Mislim tudi na svoje stare starše in na tiste med vami, ki ste morali emigrirati in veste, kako težko je zapustiti svoj dom, kot mnogi počnejo še danes v iskanju prihodnosti. Morda imamo nekatere izmed njih ob sebi in skrbijo za nas. Ta spomin lahko pomaga graditi bolj človeški, bolj sprejemajoč svet. Brez spomina pa ni mogoče graditi; brez temeljev ne boste nikoli zgradili hiše. Nikoli. Temelj življenja pa je spomin.

Končno molitev. Kót je nekoč dejal moj predhodnik papež Benedikt, svetniški starček, ki še naprej moli in dela za Cerkev: »Molitve starejših lahko zavaruje svet in mu morda pomaga bolj učinkovito kot trud mnogih.«[4] To je dejal skoraj na koncu svojega papeževanja, leta 2012. Lepo je. Tvoja molitev je zelo dragocen vir: to so pljuča, ki se jim Cerkev in svet ne moreta odpovedati (prim. Apostolska spodbuda Veselje evangelija, 262). Zlasti v tem času, ki je za človeštvo tako težak, ko vsi v istem čolnu prečkamo viharno morje pandemije, tvoja prošnja za svet in za Cerkev ni zaman, ampak vsem kaže mirno zaupanje v pristanek.

Draga babica, dragi dedek, ob zaključku tega sporočila bi tudi tebi rad pokazal zgled blaženega – in kmalu svetega – Karla de Foucaulda. Živel je kot puščavnik v Alžiriji in je v tem obrobem okolju izražal »željo, da bi bil brat vsakemu človeškemu bitju« (okrožnica Vsi smo bratje, 287). Njegovo življenje nam kaže, kako je mogoče tudi v samotni svoje puščave prositi za uboge vsega sveta in v resnici postati univerzalni brat in univerzalna sestra.

Gospoda prosim, da bi tudi vsakdo izmed nas po njegovem zgledu razširil svoje srce in ga naredil občutljivo za trpljenje najmanjših in sposobno za prošnjo zanje. Naj se vsak izmed nas nauči ponavljati vsem, zlasti pa

najmlajšim, besede tolažbe, ki smo jih danes slišali kot namenjene nam: »Jaz sem s teboj vse dni.« Naprej in pogum! Naj vas Gospod blagoslovi.

Rim, sv. Janez v Lateranu, 31. maj, praznik Marijinega obiskanja

Frančišek

[1] Prizor opisuje Jakobov protoevangelij.

[2] Gre za podobo, ki je bila izbrana za logotip svetovnega dneva starih staršev in ostarelih.

[3] Spomin je življenje, zapisano je dihanje. *L'Osservatore Romano*, 26 januar 2021.

[4] Obisk družinske hiše za ostarele "Naj živijo ostareli", 2. november 2012.

Molitev papeža Frančiška za prvi svetovni dan starih staršev in ostarelih

Zahvaljujem se ti, Gospod, za tolažbo Tvoje navzočnosti. Tudi v osamljenosti si moje upanje, moje zaupanje. Vse od mladosti si ti moja skala in moja trdnjava.

Hvala ti, ker si mi dal družino in me blagoslovil z dolgim življenjem. Hvala za vesele in težke trenutke, za sanje, ki so se mi v življenju uresničile, in za tiste, ki so še pred menoj.

Hvala za čas prenovljene rodovitnosti, h kateri me kličeš. Okrepi, o Gospod, moje vero, da bom ljudem prinašal tvoj mir, uči me sprejemati tiste, ki trpijo bolj od mene, da nikoli ne bom nehal sanjati in bom novim rodovom pripovedoval o tvojih čudežih.

Varuj in vodi papeža Frančiška in Cerkev, da bo luč evangelija lahko dosegla vsak kotiček sveta. Pošlji svojega Duha, o Gospod, da bo prenovil zemljo, da se bo vihar pandemije pomiril, da bodo ubogi potolaženi in vojne prenehale.

Podpiraj me, saj sem slaboten in mi pomagaj živeti polno življenje v vseh trenutkih, ki mi jih podarjaš, saj vem, da si vsak dan z menoj, vse dni do konca sveta.



iz papeževe okrožnice

Posinodalna apostolska spodbuda RADOST LJUBEZNI (AMORIS LAETITIA)

LJUBEZEN V ZAKONU

Strastna ljubezen

Drugi vatikanski koncil uči, da zakonska ljubezen »zajema blagor celotne osebe; zato lahko obogati izraze telesa in duše s posebnim dostojanstvom in jih oplemeniti kot prvine in svojevrstna znamenja zakonskega prijateljstva«. Utemeljeno je mnenje, da šele strastna ljubezen, polna slasti, lahko simbolizira združitve človeškega srca z Bogom: »Vsi mistiki so potrdili, da se nadnaravna in nebeška ljubezen bolj izrazi s podobami zakonske ljubezni kot s podobami prijateljstva, naklonjenosti do otroka ali predanosti neki stvari. In razlog za to je prav v njeni celovitosti«. Zakaj se torej ne bi zadržali in spregovorili o čustvih in spolnosti v zakonu?

Svet čustev

Želje, občutki, čustva – to, kar so klasiki imenovali »strasti« – zavzemajo v zakonu pomembno mesto. Porajajo se, ko »drugi« postane navzoč v našem življenju. Vsakemu živemu bitju je lastno, da teži k drugemu, in to nagnjenje se vedno pokaže v temeljnih čustvih: užitek ali bolečina, veselje ali trpljenje, nežnost ali strah. Gre za predpostavke najosnovnejšega psihološkega delovanja. Človek je bitje te zemlje in vse, kar dela in išče, je nabito s strastmi.

Jezus je kot pravi človek doživel svet s čustvenim nabojem. Zato ga je bolela zavrnitev Jeruzalema (prim. 23,37), kar mu je izvabilo solze iz oči (prim. Lk 19,41). Bil je tudi sočuten spricho trpljenja ljudi (prim. Mr 6,34). Ko je videl druge jokati, ga je to

ganilo in vznemirilo (prim. Jn 11,33); in on sam je objokoval prijateljevo smrt (prim. Jn 11,35). Ti izrazi njegove občutljivosti kažejo, kako zelo je bilo njegovo človeško srce odprto za druge.

Doživeti neko čustvo samo po sebi ni nekaj moralno dobrega ali slabega. To, da si človek česa zaželi ali da ima do česa odpor, ni grešno ne graje vredno. Dobro ali slabo je dejanje, ki ga kdo uresniči, ko ga strast k temu spodbuja ali pri tem spremlja. Toda če čustva pospešujemo in iščemo ter zaradi njih zagrešimo slaba dejanja, je slabo v odločitvi, da jih gojimo, in v slabih dejanjih, ki jim sledimo. Tako tudi to, da mi je kdo všeč, ni samo po sebi nekaj dobrega. Če s tem težim k temu, da ta oseba postane moj suženj, je to moje čustvo v službi sebičnosti. Misлити, da smo dobri samo zato, ker to »čutimo«, je huda prevara. Obstajajo ljudje, ki se čutijo sposobne velike ljubezni samo zato, ker imajo močno željo po naklonjenosti, a se ne znajo boriti za srečo drugih in živijo zaprti v svoje lastne želje. V tem primeru čustva odvrčajo od velikih vrednot in skrivajo egocentrizem, ki onemogoča negovati zdravo in srečno življenje v družini.

Če po drugi strani svobodno dejanje spremlja določena strast, lahko ta izrazi globino izbire. Zakonska ljubezen vodi k temu, da si prizadevamo, da se celotno čustveno življenje preobrazi v nekaj dobrega za družino in je v službi občestvenega življenja. Družina postane zrela, ko se čustveno življenje njenih članov preoblikuje v občutljivost, ki ne prevlada nad temeljnimi odločitvami in vrednotami in jih ne zatemni, temveč v dobro vseh sledi njihovi svobodi, izvira iz nje, jo bogati, jo dela lépo in bolj ubrano.

Papež Frančišek, Radost ljubezni (št.142-146)



PRVO SVETO OBHAJILO

Zaradi epidemije COVID-19 smo prvo sveto obhajilo in prvo spoved za veroučenke in veroučence 3. razreda veroučne šole tudi letos nekoliko prestavili. Na nedeljo Svete Trojice, 30. maja, je 12 deklic in 12 dečkov prvič pristopilo k zakramentu sv. evharistije. Že dan pred tem so prvič pristopili k spovedi. Slovesnost je potekala ob doslednem spoštovanju zaščitnih ukrepov, za kar se vsem prisotnim iskreno zahvaljujem. Hvala tudi vsem, ki ste kakor koli pripomogli k lepi izvedbi slovesnosti, posebej "priložnostnemu" pevskeму zboru.





TELOVO - SVETO REŠNJE TELO IN SVETA REŠNJA KRI

Tudi letos smo na praznik svetega Rešnjega telesa in krvi, v četrtek, 3. junija, zaradi epidemije COVID-19 pripravili skrajšano procesijo. Praznični sveti maši je sledila telovska procesija okoli cerkve. Pri obeh stranskih mozaičnih poslikavah smo tudi letos postavili oltar. Upajmo, da bo prihodnja telovska procesija spet lahko potekala po nekdanji "trasi" do slapljanske in vevške kapelice.

DAN DRŽAVNOSTI

Na praznik rojstva Janeza Krstnika, v četrtek, 24. junija, na kresni večer in predvečer državnega praznika, dneva državnosti, smo se tudi v naši župniji pridružili številnim praznovanjem po vsej naši domovini ob 30-letnici razglasitve samostojne Republike Slovenije. Ob 19.00 smo se zbrali v cerkvi, kjer smo darovali mašo za domovino. Maši je sledil kulturni program, ki sta ga pripravili domača dramska skupina Polna luna in župnijski mešani pevski zbor z inštrumentalisti. Z izborom številnih domoljubnih besedil, ki smo jim prisluhnili, in ob

petju ponarodelih domoljubnih pesmi smo podoživljali rojstvo naše države pred 30 leti in njeno odraščanje. Kot se spodobi, smo sklenili z Zdravljico in se še dolgo v noč zadržali v klepetu ob kozarčku vina ali soka. Ob prazniku smo v zvonikih izobesili državno in cerkveno zastavo. Vsem, ki ste pripravili letošnjo slovesnost, in vsem, ki ste prišli, iskren Bog povrni. Bog živi Slovenijo in njene prebivalce Slovenke in Slovence še na mnoga leta.



DELA V ŽUPNIJI

Natanko 1. junija so delavci na ploščad, kjer je nekdanj stal hlev, položili asfaltno prevleko. Pred tem smo položili robnike in razmejili vrt od ploščadi. Z domačimi možmi smo postavili tudi zaščitno ograjo. Električarji pa so namestili velik reflektor, ki bo osvetljeval parkirno ploščad, in nadzorno kamero za zaščito pred morebitnimi "nepridipravi".



ANIMATORSKI PIKNIK

Zaradi nepredvidljive epidemiološke situacije, ki se je v mesecu juliju začela naglo slabšati, smo se z oratorijskimi animatorji odločili, da letos izpustimo tradicionalni animatorski izlet. Namesto tega smo v nedeljo, 11. julija, na župnijskem vrtu pripravili piknik. Žal so bili nekateri že na počitnicah, a kljub temu se je zbrala lepa družina.

OBNOVA STARIH STOLOV

Pri pospravljanju hleva smo »naleteli« na stare stole, ki smo jih v hlev uskladiščili ob prenovi župnišča. Stole nam obnavlja domači mojster gospod Tone Šolar, za kar se mu iskreno zahvaljujem.





OBVESTILA

bralci beril

V mesecu avgustu ste povabljeni, da se v cerkvi pri verskem tisku sami vpišete v seznam bralcev!

adoracija

V avgustu bo adoracija ob petkih od 18.30 do 19.00 v tišini.

maše (pogrebi, oddane)

+ Jožefa Treven: 2M (Marija Hudeček), 1M (družina Kolar)/ + Franc Mertik: 1M (družina Bizjak), 1M (Metka Sinigoj)/ + Franc Mandelj: 1M (Parkelj), 1M (Goriškovi), 1M (nečakinja Mojca), 1M (Jože Pondrk), 1M (sestra Pavla), 1M (nečak Franci), 1M (nečak Mirko), 1M (sestra Fani), 1M (nečaka Andrej in Srečko), 4M (brat Peter in sestra Tona), 1M (Marija Blatnik), 1M (Marija Gril)/ + Marija Beričič: 1M (Ana in Anton Parkelj), 1M (Majda Fortuna), 1M (Metka in Simona z družinama), 2M (Habjanovi)/ + Miroslav Zorman: 3M (mlajša zakonska skupina), 2M (prijatelji), 2M (mešani pevski zbor)

krščeni

Mia Golobič, Oskar Weiss, Vid Skubic, Elena Čančar, Anže Jezernik, Neža Jež

krščansko pokopani

Ana Fišer, Roman Zavrl, Marinka Jagrič, Marjan Cerar, Vincencija Petrovič, Vera Maček, Alojzija Šurk, Franc Pečar, Jožefa Treven, Marinko Knežević, Marija Beričič, Franc Mertik, Franc Mandelj, Miroslav Zorman, Henrika Erent

dobra dela

Za župnijo - cerkev - mozaik: 150 € (n. n.), 40 € (M. H.), 80 € (n. n.), 40 € (n. n.), 600 € (S&F. P.), 100 € (n. n.), 100 € (Slavko Zakrajšek); ob pogrebu + Antona Zupančiča: 160 € (Marija Zupančič); ob pogrebu + Jožefe Treven: 80 € (domači); ob pogrebu + Marije Beričič: 100 € (A. B.); ob pogrebu + Franca Mandlja: 130 € (M. T.); za domača duhovnika: 100 € (M. B.) Darovalci na župnijski poslovni račun zaradi varovanja osebnih podatkov niste navedeni.

Vsem darovalcem Bog povrni!



MAŠE

- ob nedeljah ob 8⁰⁰, 10⁰⁰ in 19⁰⁰
- ob torkih in četrtek ob 7⁰⁰
- ob preostalih delavnikih ob 19⁰⁰
- ob praznikih ob 9⁰⁰ in 19⁰⁰

URADNE URE

- ob ponedeljkih in petkih od 19³⁰ do 20⁰⁰
- ob torkih in četrtek od 7³⁰ do 8⁰⁰
- ob sredah in praznikih ni uradnih ur

KARITAS

V mesecu avgustu se obrnite na Škofijsko Karitas, Poljanska c. 2, Lj.

Telefon: (01) 439 2130/GSM: (051) 693 322

e-pošta: info@lj.karitas.si

TRR Karitas: NLB 02054-0253243567

KNJIŽNICA

- po predhodnem dogovoru po spletu ob nedeljah od 9⁰⁰ do 10⁰⁰!

e-pošta: knjiznica@zupnija-ljpolje.si

KRSTI

Za datum krsta in podatke se oglasite v pisarni že poprej! S seboj prinesite družinsko knjižico in izjavo botra!

OBHAJILO BOLNIKOV

Na prve petke v mesecu in pred prazniki. Lahko pokličete tudi druge dni; za PREVIDEVANJE seveda kadarkoli.

POROKE

Za obhajanje porok v cerkvi veljajo enaka pravila kot za sveto mašo.

Prijava vsaj mesec dni pred poroko. Potrebni dokumenti: krstni in samski list, potrdilo o opravljenem tečaju.

Izdala Župnija Ljubljana Polje

Polje 351, 1260 Ljubljana Polje
tel.: 01/529 22 33

TRR župnije: Nova KBM d. d.

SI56 0430 2000 3170 429

e-naslov: www.zupnija-ljpolje.si

e-pošta: info@zupnija-ljpolje.si



Odgovarja Janez Bernot, župnik
Tisk: ABO grafika

AVGUST - VELIKI SRPAN

1	ned	18. nedelja med letom; Alfonz Ligvorij, škof, cerkveni uč.	
2	pon	Evzebij, škof; porcijunkula	
3	tor	Lidija, svetopisemska žena	
4	sre	Janez Vianej, duhovnik	
5	čet	Marija Snežna (Nives)	
6	pet	Jezusova spremenitev na gori; Just Španski, mučenec	OBISK BOLNIKOV
7	sob	Kajetan, duhovnik	
8	ned	19. nedelja med letom; Dominik, ustan. dominikancev	
9	pon	Terezija Benedikta od Križa (Edith Stein), redovnica	
10	tor	Lovrenc, diakon, mučenec	
11	sre	Klara (Jasna), devica	
12	čet	Ivana Šantalska, redovnica	
13	pet	Hipolit in Poncijan, mučenca	
14	sob	Maksimilijan Kolbe, duhovnik in mučenec	
15	ned	Marijino vnebovzetje - veliki šmaren	DAROVANJE ZA ŽUPNIJO
16	pon	Rok, spokornik	
17	tor	Beatrika, devica	
18	sre	Helena (Alenka), cesarica	
19	čet	Janez Eudes, duhovnik	
20	pet	Bernard, opat, cerkveni učitelj	
21	sob	Pij X., papež	
22	ned	21. nedelja med letom; Devica Marija Kraljica	
23	pon	Roza iz Lime, devica	
24	tor	Jernej (Natanael), apostol	
25	sre	Ludvik, kralj	
26	čet	Tarzicij, mučenec	
27	pet	Monika, mati sv. Avgušтина	
28	sob	Avguštin, škof, cerkveni učitelj	
29	ned	22. nedelja med letom; mučeništvo Janeza Krstnika	
30	pon	Feliks (Srečko), mučenec	
31	tor	Jožef in Nikodem, svetopisemska moža	